

[Formanden.]

ling, han beklædte i mere end 20 Aar, indtil han bad sig fritaget, for at kunne overtage den ikke mindre krævende Post som Forretningsfører ved „Social-Demokraten“. Dette Hverv varetog han indtil for et Par Aar siden.

I mange Aar var han Medlem af De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg og Dommer i Den faste Voldgiftsret. Indtil sin Død var han Medlem af Bestyrelsen for Arbejdernes Landsbank og Formand for Repræsentantskabet i Arbejdernes Livsforsikring. Han var tillige Formand for den store Sygekasse „Alderstrøt“, ligesom der i øvrigt inden for Sygekassebevægelsen var betroet ham flere vigtige Hverv.

I Aarene 1927—29 var V. S. Petersen Medlem af Folketinget, og den 1. Oktober 1940 blev han Medlem af dette høje Ting, valgt af Socialdemokratiet i 1ste Kreds.

Al hans Virken var præget af Ansvar og Pligtfølelse. De mange Hverv, der betroedes ham, var Udtryk for Tillid fra den Befolkning, blandt hvilken han levede, og som vil bevare Mindet om en Mand, der trofast stred Livet igennem for den Sag, han fra Ungdommen havde ofret sine bedste Kræfter.

Her i Tinget har vi kun gode Minder om vor afdøde Kollega fra den korte Tid, det blev forundt ham at virke blandt os. Vi vil bevare Mindet om en elskværdig Medarbejder.

(Medlemmerne paahørte staaende Formandens Udtalelse).

Stedfortræder for 5te Medlem for 1ste Kreds er Typograf Otto Wiinblad, København, der i Skrivelse af 31. f. M. har meddelt mig, at han ønsker at modtage Mandatet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bekæmpelse af Muldvarpe.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2985; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 359).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

A. P. Hansen: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede, skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag.

Lovforslaget fremkommer som Frugten af et Udvalgsarbejde. Udvalget bestod af Repræsentanter for Jagtraadet, Naturfredningsraadet, Landbo- og Husmandsforeningerne, Erhvervsraadet for Gartneri og Erhvervshavebrug og Landsforeningen „Dansk Frugtavl“, altsaa bl. a. en hel Del Organisationer, hvis Medlemmer lever af at dyrke den danske Jord. Selv om der, som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, ikke findes Muldvarpeovre paa Møn, og jeg som Følge deraf i Praxis er noget ukendt med Forholdene — skønt jeg naturligvis nok, naar jeg nu og da kommer ud omkring i Landet, kan skønne over, hvilken Skade disse Dyr forarsager —, skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til Fremme i det høje Ting.

Rahbek: Formaalet med det Lovforslag, vi her behandler, er at faa Muldvarpene udryddet. Jeg skal straks sige, at mig forekommer denne Tanke meget tiltalende. De smaa flittige Dyr udfører et Arbejde, der er meget lidt paaskønnet. Der er et Ord, der efterhaanden har faaet Borgerret i vort Sprog, nemlig „Muldvarpearbejde“, og som ikke har nogen særlig god Klang. Desværre tør vi vel ikke haabe, at det er muligt at udrydde ogsaa den Slags Arbejde ved Lov, selv om selve Muldvarpene forsvinder, ellers synes jeg nok, det var Overvejelse værd at stille et Forslag i den Retning.

Erfaringerne fra tidligere Love om Udryddelse af Skadedyr har vist, at blot man gaar rationelt til Værks, er det muligt at naa et Resultat. Man har saaledes set det med Hensyn til Loven om Udryddelse af Rotter; her er utvivlsomt naaet et ganske godt Resultat i Retning af, hvad man har ønsket. Desværre ser det næsten ud til, at visse Forhold, som Krigstiden har medført, kan give Skadedyr som Mus og Rotter en vis Chance, idet de høje Priser paa Katteskind — efter hvad man har fortalt mig — har bevirket, at Kattene forsvinder i mistænkelig Grad i nogle Egne, fordi Jagten paa dem er blevet saa indbringende, som den er. Det er muligt, at disse Skadedyr paa den Maade faar en Chance, de slet ikke fortjener, men det kan ogsaa godt være, at det, der siges i den Retning, er stærkt overdrevent.